

[Lewinsky.]

sig om meget ringe Udgifter for Staten, og det bliver da et Spørgsmaal om, hvilke Skuldre der bedst kan bære denne Udgift, enten den enkelte Part eller Staten. I mange Tilfælde vil Parterne være ganske anderledes tyngede end Staten. Det vilde efter min Mening have været et meget ringe Offer for Justitsministeren, om han her havde taget Folketingets Affattelse, thi han har jo selv udtalt, at denne Udgift vil være meget ringe.

Det Ændringsforslag, der er stillet til § 152, om, at Paragraffen skal udgaa, har Flertallet eller den ærede Ordfører begrundet med, at denne Bestemmelse kun blev gennemført med et meget ringe Flertal i Folketinget. Ja, jeg er nu tilbøjelig til at tro, at det Forslag, som Flertallet her stiller, ogsaa kun vil faa et forholdsvist lille Flertal. Egentlig stor Forskel paa Flertallet her og Flertallet i det andet høje Ting vil der neppe blive. Det anføres, at Bestemmelsen er betænkelig, ikke mindst, fordi Anklagemyndighederne er imod den. Jeg forstaa ikke ret, hvorfor Anklagemyndighederne er derimod; men er de imod den, er det i hvert Fald min Overbevisning, at de sigtede neppe er det; de sigtede vil neppe ønske det her foreslaaede. Og hvem er de sigtede? Det er dig og mig, enhver Borger kan blive sigtet. Derfor mener jeg, det er bedst, at de har al den Beskyttelse, Retten kan give.

Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 180 om, at Paragraffen skal udgaa, vil jeg sige, at selv om jeg ikke vil kalde Paragraffen ideal, vil jeg dog anbefale at stemme imod Flertallets Ændringsforslag. Derimod kan jeg godt tiltræde det Forslag, der er stillet af Justitsministeren under Nr. 22 b, og som angaar 9 Underretssagførere, der først har faaet Beskikkelse efter 1. Oktober 1919. Det er en Ændring, som vistnok vil møde en vis Sympati fra alle Sider, og som jeg derfor ikke tror vil lægge Lovens Gennemførelse Hindringer i Vejen, hvis den vedtages. Jeg kan derfor anbefale mine Partifæller at stemme for Ændringsforslag Nr. 22 b.

Angaaende de Ændringsforslag, der er stillet af det radikale Mindretal, vil jeg udtale, at vi vel paa visse Punkter kan nære Sympati for dem, men efter vor Mening fremkommer de paa et meget sent Tidspunkt og er saa vidtgaende, at de vil forandre langt mere vidtgaende Undersøgelser, end det er muligt at gennemføre nu. Under Hensyn til den Stilling, vi selv har indtaget, idet vi har taget vore Ændringsforslag tilbage for ikke at sinke Lovforslagets Gen-

nemførelse, vil jeg anbefale mine Partifæller at afholde sig fra at stemme ved Afstemningen over disse Ændringsforslag.

Jeg kan sammenfatte mine Udtalelser i, at jeg anbefaler at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 8, Nr. 11 og Nr. 23, som er tiltraadt af hele Udvalget, og ligeledes at stemme for Ændringsforslagene Nr. 22 a og 22 b, som er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af et Flertal. Vi vil afholde os fra at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslagene Nr. 3, Nr. 4 og Nr. 20, som er stillet af det radikale Mindretal, og vi vil med den nævnte Undtagelse stemme mod samtlige af Flertallet eller af Justitsministeren stillede Ændringsforslag.

Endelig ønsker jeg at udtale, at vort Partis tidligere Ordfører, det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), paa Grund af Sygdom ikke har været i Stand til at deltage i Udvalgets Forhandlinger og derfor heller ikke ønsker at deltage i Forhandlingen eller Afstemningen her i Salen.

Inger Gautier Schmit: Medens jeg i det store og hele kan slutte mig til Flertallets Ændringsforslag, er der en enkelt af disse Ændringer, hvis Indførelse i Loven jeg meget vilde beklage. Det er Ændringen til § 44, som nu blev omtalt af det socialdemokratiske Mindretals Ordfører. I det oprindelige Lovforslag har Justitsministeren indsat den overordentlig udmærkede Ændring med Hensyn til Afhøring af Børn under 15 Aar, at det skulde staa Dommeren frit for at skønne over, hvorvidt han vilde overlade en saadan Afhøring til et Medlem af Værgeraadet, og hvorvidt det var rigtigt, at Afhøringen fandt Sted andre Steder end i Retten. Denne særdeles udmærkede Bestemmelse blev gennemført i Folketinget og oversendt her til Landstinget, og nu ser det altsaa ud til, at et Flertal i Landstinget ønsker at ændre denne Bestemmelse og i høj Grad svække dens Betydning, hvilket jeg meget maa beklage. Den ærede Ordfører udtalte, at man ved at gennemføre en saadan Foranstaltning kunde risikere, at alt blev overladt til Værgeraadetsmedlemmerne, og selv om de kunde være rare og menneskekærlige Personer, kunde man dog ikke gaa ud fra, at de var kvalificerede til at foretage vigtige Afhøringer i Straffesager. Jeg kan slet ikke forstaa denne overordentlige Ængstelse for, at et saa daarligt Resultat skulde komme ud af § 44 i Folketingets Affattelse, thi hvad staa der her? Der staa jo netop, at det hele hviler paa Dommeren og Dommerens Skøn. Der staa intet som helst om, at Dommeren svækker sin Stilling, og at man udsætter